

متن پرسش

سلام علیکم: در کتاب «به ملاقات هایدگر» صفحه ۱۰۸ آمده است: «هنگام خداحافظی درحالی که خانم هایدگر و شوهرش به سمت در حیاط همراهیم می‌کردند، متوجه شدم که پوشه‌ام را در اتاق کارش جا گذاشته‌ام. دویدم تا که آن‌را پیدا کنم. روی میز کاغذی دیدم که رویش با جوهر آبی لاجوردی چند کلمه با خط گوتیک نوشته شده بود: (بگو، پس باید چه کنیم؟ رها کردن.) درحالی که قطار به سوی پاریس روان بود، این هشت واژه بی وقفه در سرم می‌چرخیدند. به نظرم در نسبت با حقیقت این رها کردن را باید یاد بگیریم اما چطور؟ نمیدانم! خیلی سخت است...

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: سعی بنده آن است در این مورد در این تاریخ با مخاطبان سخنی داشته باشیم و از رهایی در نسبت با هستی و گشودگی آن سخنی به میان آوریم که به تعبیر جناب هایدگر، نوعی «ناراده» است در مقابل «اراده». موفق باشید